

„Vielä joku kuukausi, vielä puoli vuotta, ehkä vuosi — Hitler-Saksan täytyy luhistua omien rikostensa painon

J. V. STALININ PUHEESTA MARRASKUUN 7 PNÄ 1941

SUOMI EI JAKSA KAUAN KÄYDÄ SOTAA Kaatuvatko kaikki

VASTATESSAAN ERÄÄN ULKOMAALAISEN SANOMALEHTIMIEHEN SUOMEN TILANNETTA KOSKEVAAN KYSYMYKSEEN, NEUVOSTOLIITON TIETOTOIMISTON VARAJOHTAJA S. A. LOSOVSKI LAUSUI TAMMIKUUN 13 PNÄ PIDETYS- SÄ SANOMALEHTIMIESTEN VASTAANOTOSA:

„Minulla on jo ollut mahdollisuus useamman kerran sanoa teille, että Suomi on ase Hitler-Saksan käsissä ja että taloudellisesti näännytetty ja elinvoimansa menettänyt Saksan orjuuteen joutunut Suomi ei voi kauan kestää. Mikäli voi päätellä, on Suomen kansa johdettu äärimmäisen nälänhädän, köyhtymisen ja epätoivon partaalle. On luonnollista, että Suomessa on kasvanut voimakkaasti viha saksalaisia vastaan ja tämä viha on usein löytänyt ilmaisunsa saksalaisten sotilaitten sekä suomalaisten sotilaitten ja väestön välisissä yhteenotoissa. Ei ole myöskään ihmeteltävää, että Suomen kansa janoaa rauhaa ja suhtautuu halveksien kaikkiin niihin seikkailijoihin, jotka imperialistisella „Suur-Suomi“-tunnuksella ovat saattaneet Suomen vuodattamaan vertaan Hitler-Saksan etujen puolesta.

On vaikea sanoa, mihin suuntaan tapahtumat tulevat kehitty- mään, mutta selvää on, että saksalaisia vihataan Suomen laajo- jen väestökerrosten keskuudessa samoin kuin kaikissa muissakin miehityksissä maissa“.

SAKSMANNIT KUNNOSTAUTUVAT yksinpä Varpaisjärvelläkin rintama- miesten vaimojen viettelemisessä

Alikersantti Väinö Nymanil- le, 9 Kpk 5295, kirjoittaa Anna- Liisa Lappalainen Varpaisjärvel- tä 12.12.41:

„Pelonsekainen tunne tah- too väkisinkin vallata mie- len... Monet naisparat ovat menneet monta kymmentä metriä eteenpäin (?) Ajatella — kuinka viitsivät saksalais- ten kanssa pelata — vielä rou- vaihmiset. Niin, sellaista se on. Muukalaisten perään juos- taan, kun omat miehet ovat siellä jossakin henkensä edes- tä tappelemassa näiden petol- listen akkojensa puolesta“.

Anna-Liisa Lappalainen ereh- tyy vaan sinä, kun luulee Var- paisjärven miesten tappelevan „petollisten akkojensa“ puolesta.

Todellisuudessa he taistelevat vaimojensa viettelijäin, saksalaisten fascistiroistojen puolesta, mikä on vieläkin surullisempaa ja sääliävämpää.

Oulusta kirjoittaa tykkimies Kalervo Vihavaiselle, 9 Kpk 5295, Elma Jokela:

„Saksalaisia on täällä niin hiton kovasti ja yhtenäen tuo- daan lisää. Paljon on sellaisia tyttöjä, jotka kovasti ovat saksalaisten perään. Mutta minusta tämä on suorastaan keljuttavaa. Minä kyllä en hei- tä voi sietää ollenkaan“.

Saksmannit isännöivät Suo- messa, kuten valloitetussa maas- sa ainakin. Kuinka kauan aiotte sietää tätä, suomalaiset sotilaat?

tässä soda

Sotamies Urho Nieminen Kpk 5295, kirjoittaa Oulusta Lahdesta 12.12.41:

„Mikä kunnioitettu asia kun sota loppuis. Mutta se lisääntyy pakana ainoastaan. Täälläkin on alkanut sirenit ulvoa joka päivä. On ihme, että pysyt siellä, vaikka ei kaikki kaatua tässä dassa“.

Kyllä ne sittenkin tahtovat kaatua tahi silpoontua kaikki ei kansa tee sodasta omalla tavallaan, kukin sotahullujen hallituksen.

KUINKA SUOMEN PÄÄMAJAN VIRALLISIA TIEDONANNOJA VALEHDELLA

Neuvostoliiton Tietotoimiston virallisessa tiedonannossa mikuun 16 päivästä sanotaan:

Saksalaisille maansa neet Suomen vallanpitäjät vät ole voineet turvata töä ja armeijaa elintarvikkeissa Suomessa vallitsee nälkä. Luovutettuaan läisille voit ja lihat, Maheim ja Ryti tarjoavat tomalle Suomen kansalle heellisiä lupauksia Suometa joukkojen luotelluista toista. Niinpä Suomen päällystö ilmoitti tiedot- saan tammikuun 13 pä- että „Syvärin rintamalla sotajoukkomme pitkäaikaista taistelun jälkeen vallo- aseman, jota vihollinen lusti sitkeästi, ja lopuksi tiin 2.640 venäläistä sotavangiksi“. On tunnettua, että Syvärin rintamalla kävi ilmi. Juttu 2640 puna- armeijalaisen tuhoamisesta, jota Suomen lehdet levittivät jätti- läisotsikoin, oli kokonaan tuule- ta temmattu!

Niinpä ilmoitettiin Suomen armeijan päämajan virallisessa tiedonannossa tammikuun 13 päivästä Syvärin rintamalla käydyistä suurista taisteluista, jol- loin muka 2640 venäläistä olisi tuhottu. Todellisuudessa ei koko Syvärin rintamalla ollut kysymyksessä olevana aikana mitään mainittavia sotatoimia, kuten Neuvostoliiton Tietotoimiston tätä asiaa koskevasta lausunnos- ta kävi ilmi. Juttu 2640 puna- armeijalaisen tuhoamisesta, jota Suomen lehdet levittivät jätti- läisotsikoin, oli kokonaan tuule- ta temmattu!

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 37

Maanantaina, helmikuun 2 pöä v. 1942

VIRALLISET

VALEHTELIJAT

Suomen armeijan päämajan useimmat viralliset tiedonannot kuuluvat valhepropagandan alal- le. Täysin oikeutettua on se epä- luulo, jolla rintamamiehet ja hei- dän omaisensa ovat alkaneet nii- hin suhtautua.

Nuo ammattivalehtelijat pal- jastavat itse itsensä. Heille sat- tuu näet tämän tästä ikäviä kommelluksia. Kukapa esimer- kiksi uskoisi tarinoihin Punaisen armeijan joukko-osastojen mo- niin tuhansiin nousevasta mies- hukasta, kun samalla ilmoitetaan samoihin taisteluihin osaaotta- neiden Suomen armeijan joukko- osastojen menettäneen ei yhtään tahi muutamisen miestä!

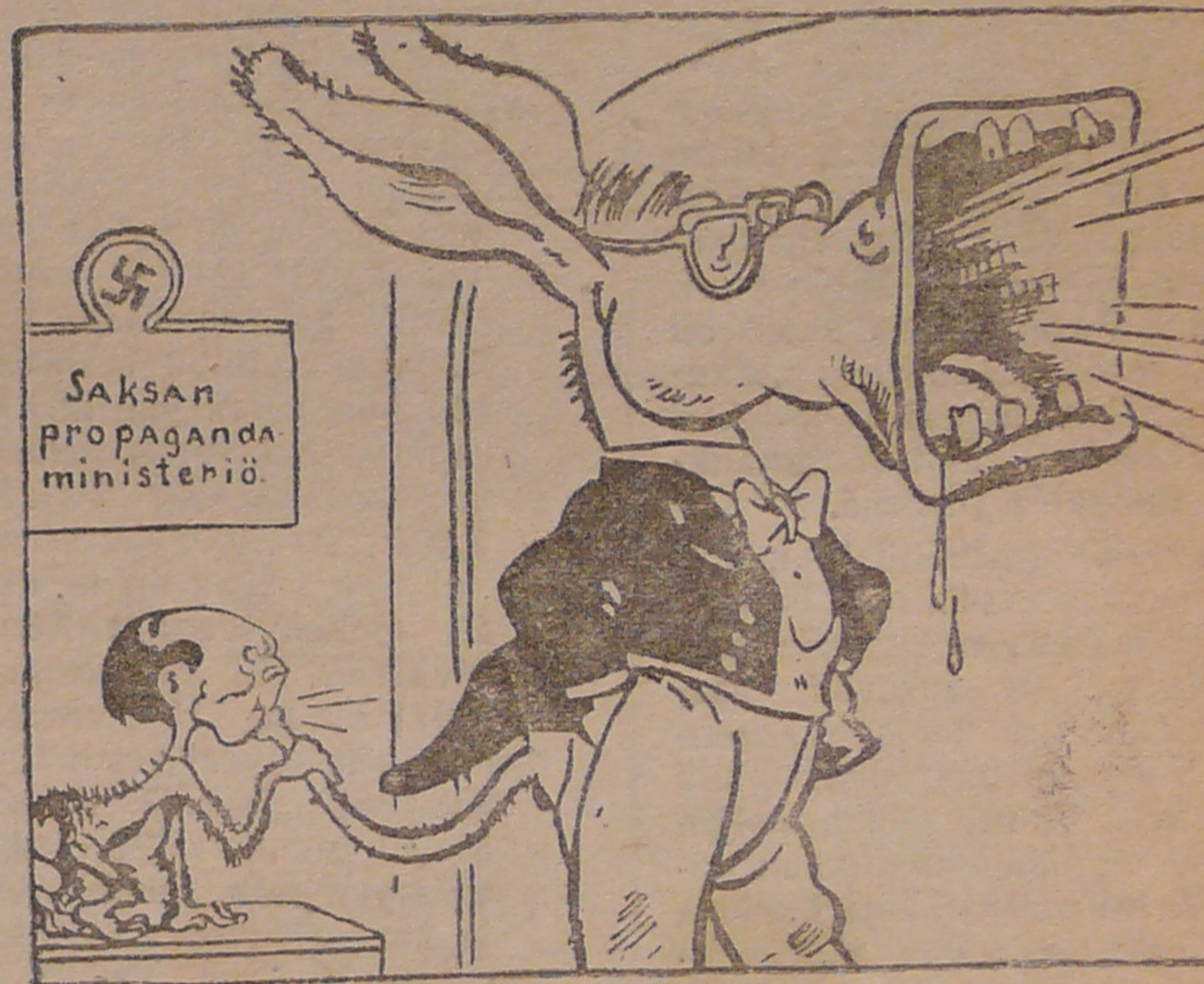
Mutta valhepropagandan huip- pu on se, kun päämajan viralli- set valehtelijat keksivät omasta päästään juttuja „suurista voi- toista“, „venäläisten yleishyök- käyksen torjumisesta“, koko- naisten „korsukaupunkien val- tauksesta“ j.n.e., vaikka todelli- suudessa ei mitään taisteluja ole käytykään!

Niinpä ilmoitettiin Suomen armeijan päämajan virallisessa tie- donannossa tammikuun 13 päi- vältä Syvärin rintamalla käy- dyistä suurista taisteluista, jol- loin muka 2640 venäläistä olisi tuhottu. Todellisuudessa ei koko Syvärin rintamalla ollut kysy- myksessä olevana aikana mitään mainittavia sotatoimia, kuten Neuvostoliiton Tietotoimiston tätä asiaa koskevasta lausunnos- ta kävi ilmi. Juttu 2640 puna- armeijalaisen tuhoamisesta, jota Suomen lehdet levittivät jätti- läisotsikoin, oli kokonaan tuule- ta temmattu!

Mitä ovat ne „strateegiset ta- voitteet“, joihin Mannerheimin

(Jatkuu 2. siv.)

SUOMEN RADIO berliiniläistä levyä jallittamassa

Kuvamme on luultavasti otettu viime lokakuussa sillä hetkellä, jolloin Suomen yleisradio Hitlerin ja Göbbelsin perässä hiihkasi:

„Neuvostoliitto on nyt lopullisesti murskattu, eikä se enää koskaan siitä nouse“.

Aasi on tietävästi se luontokappale, johon kaikkein parhaiten sopii sananparsi: „Paljon porua, mutta vähän villoja“.

Niin että olkoon Suomen yleisradio vaan tyytyväinen ylläesitettyyn kuvaansa, kyllä se on aivan sen näköinen.

SAKSALAISTEN UUDEN PUOLUSTUS- LINJAN MURTO ITÄRINTAMALLA

Neuvostoliiton sotajoukot ovat jälleen vallanneet 8 kaupunkia ja 2000 asutuskeskusta

Tammikuun puolivälissä Punaisen armeijan joukot Luoteisella ja Kalininin rintamaloikolla murtivat saksalaisten uuden puolus- tuslinjan OSTASHKOVIN ja SELISHAROVON kaupunkien ete- läpuolella ja tunkeutuivat enemmän kuin 100 km. eteenpäin, kat- kaisten ja vallaten saksalaisten sotajoukkojen yhden tärkeim- mistä huoltolinjoista, Rshevin—Velikiye Lukin rautatien.

Näiden sotatoimien aikana Neuvostoliiton sotajoukot ovat vallanneet jälleen 8 kaupunkia ja 2000 asutuskeskusta sekä saa- neet suuren sotasaliin.

Saksalaiset menettivät yli 17 tuhatta miestä kaatuneina.

Ensiksi. Sen avulla luul-
laan voitavan salata kansalta
Suomen armeijan hirvittävä
mieshukka. Suomen armeijan
johto kiertää tätä kysymystä
kuin kissa kuumaa puuroa. Se
ei uskalla esittää minkäänlaisia
numerotietoja Suomen armeijan
mieshukasta.

Toiseksi. „Voitonsano-
mat“ tapahtumattomista taiste-
luista ovat epätoivoinen yritys
keinotekoisesti nostaa nollapis-
teeseen painunutta sotahenkeä.
Mutta niillä koetetaan ilmeisesti
myös tehdä jonkinlaista vaiku-
tusta uloskin päin. Hitlerin lakei-
jat tahtovat kiillottaa kannuk-
siaan isäntänsä silmissä.

Mutta ei tuollaisillakaan silmäkääntötempuilla pitkälle potkita. Ei millään valehtelulla, niin „virallisella“ ja vakavalla naamalla kuin sitä harjoitettaneenkin, saada olemattomaksi sitä hirvittävää tuhoa, jota armeijan mieshukka sekä onnettoman sodan aiheuttama nälkä ja kurjuus tekevät Suomen kansan keskuudessa.

Sillä ei voida myöskään estää sen koston päivän lähenemistä, jolloin Suomen kansa on pyyhkäisevä pois maan pinnalta tappajansa, runtelijansa ja häpäisijänsä, Suomen hallituksessa istuvat Saksan fascistiroistojen kurjat kätyrit.

Tammikuun 20 päivänä neuvostojoukot valtasivat takaisin saksalaisilta MOSHAISKIN kaupungin Smolenskiin johtavalla tiellä.

Moshaiskin valloittamisella on suuri merkitys. Saksalaisten puolustuslinja tuli tältä kohdalta murretuksi. Punaiselle armeijalle avautuu nyt tie Smolenskiin. Jo parin päivän kuluttua Moshaiskin valloituksen jälkeen neuvostojoukot etenivät 30 kilometriä länteen vallaten UVAROVIN kaupungin. Moshaisk oli saksalaisten tärkeimpiä linnoitusalueita Hitlerin suunnittelemassa talvipuolustuslinjassa. Moshaiskin menetys on siis saksalaisille erittäin raskas tappio. Juuri tämän takia Saksan viranomaiset yrittävät salata kansalta ja sotilailta Moshaiskin kaupungin valloituksen.

NEUVOSTOLIITON LOUNAISEN JA ETELÄISEN RINTAMAN
SOTAJOUKOT OVAT VALLANNEET BARVENKOVON JA
LOSOVAJAN KAUPUNGIT

JOUKKOJEMME SOTASAALIS.

Tammikuun 18 päivänä 1942 Lounaisen ja Eteläisen rintam
sotajoukot ryhtyivät hyökkäykseen. Ankarien taistelujen jälke
meidän joukkomme murtivat vihollisen linnoitetun puolustust
jan ja alkoivat tunkeutua eteenpäin täyttäen niille annetun ta
tävän. Tammikuun 18—27 päivien välisenä aikana sotajou
komme etenivät enemmän kuin 100 kilometriä ja valtasin
BARVENKOVON ja LOSOVAJAN kaupungit. On vapautet
yli 400 asutuskeskusta.

Tammikuun 18—27 päivien välisenä aikana Lounaisen
Eteläisen rintaman sotajoukot saivat sotasaaliina:

658 tykkiä, 40 hyökkäysvaunua ja panssariautoa, 843 kone-
vääriä, 331 kranaatinheitintä, 6.013 autoa, 513 moottoripyörä,
1.095 polkupyörää, 23 radioasemaa, yli 100 tuhatta miina,
lähes 80 tuhatta tykinammusta, yli 1 miljoona patruunaa,
100 kilometriä puhelinjohtoa, 23 tuhatta käsikranaattia, 4
vaunua ampumatarpeita ja muuta sotamateriaalia, 8 so-
talousmateriaalilla lastattua junaa, 24 sotamateriaalivarasto,
2.400 ajoneuvoa ja 2.800 hevosta.

28 hyökkäysvaunua, 36 tykkiä, 47 kranaatinheitintä, 7 kon-
kivääriä, 133 rautatievaunua, 4 polttoainesäiliötä, 2 vetu-

1.071 autoa, 713 ajoneuvoa, 50 korsua ja 25 lentokonetta. On tuhottu täydellisesti: 298., 68., ja 257. divisioona, 236. panssaritorjuntarykmentti, 57. divisioonan 179. jalkaväkirykmentti ja unkarilainen ratsaväkirykmentti. On hävitetty 257. jalkaväkidivisioonan esikunta ja kaapattu sen asiakirjat. On otettu 457. ja 516. jalkaväkirykmentin liput. On tuotettu huomattavia tappioita 44. ja 257. jalkaväkidivisioonalle sekä 62., 46. ja 94. jalkaväkidivisioon osastoille.

Tammikuun 18—27 päivien välisenä aikana saksalaiset on
menettäneet yli 25 tuhatta miestä kaatuneina. On otettu muu-
ma sata vankia.

Taisteluissa saksalaisia anastajia vastaan ovat kunnostautuneet kenraalimajuri **GORODNJANSKIN**, kenraaliluutnantti **RJABYSHEVIN** ja kenraalimajuri **GRETSHKON** joukot.

NEUVOSTOLIITON TIETOTOIMISTO

Jonoissa tapellaa

Sotamies Hugo V. Läk-
mille, 1 Kpk 1480, kirjoittaa
tamies K. V. Läkström Hel-
gistä, 7 Kpk 7465, joulukuun

„Tällä viikollakin on
van mahdotonta löytää lei-
kakkua Helsingistä. Josta
yksinäisestä graham limpu-
meidän jono-amatsooinit tap-
levat keskenään vallan vim-
tusti. Se on taistelua olem-
saolon puolesta. Totisesti
tämä kelpaa mihinkään!
tulla - vielä huonompaa. Tä-
kuussa olemme esimer-
todellisuudessa saaneet 31
väksi 75 grammaa voita. J
on maailma mallissaan“.

Sotavankien lausuntoja

amies, talollinen Toivo PENNANEN

otahulluja ovat vain ne,
 ka pinnaavat kotirintamalla
 hyötyvät sodasta“

Omistan veljeni vaimon kanssa talon Kesälahdella. Kotona on vain sairas äiti, veljen vaimo ja puolen vuoden vanha lapsi. Minulle ei annettu lomaa koko sodan aikana, joten syyskynnot jäivät tekemättä, kylvöt kylvämättä ja lannat, mutta ja savi vetämättä. Polttopuita ei myöskään ole hakattu, joten pakkakanen on taloni isäntänä. Vielä huonompi on tilanne lankomiehelläni. Hänen vai-

leen jäi 7 lasta, kun mies kaatui rintamalla
lä ei ole omaisuutta ja lasten äiti itkee päi
päästään, kun ei ole millä ruokkia pienen
uria.

intamalla talonpojat toivovat sodan pikaista
ttamista. Sotahulluja ovat vain ne, jotka pin-
vat kotirintamalla ja hyötyvät sodasta. Sel-
tsen on Kesälahden kunnan kasööri, suojelus-
ntalainen Pekka Kupiainen, joka viime sodan
hanteon jälkeen sanoi:

290 Dis antanut vaan veren vuotaa".
 291 nän vaimonsa säesti vielä: „Minua ihar
 292 nauttaa tuo rauha". Samoin toivoo so
 293 jatkumista meidän naapuri, suurtilallinen
 294 kko, jonka perheestä ei ole vielä kukaan ol

rintamalla. Kähkö itse, hänen poikansa sekä ne tyttäriä työskentelevät omilla pelloillaan. He saavat vielä valtiolta palkkaa. Miehet kuuluvat meluskuntaan ja tytöt Lotta-järjestöön. He ot-
t kiinni rintamakarkulaisia ja tarkastelevat

areita puntiksella kävijöiltä. Juuri nuo Käh-
tapaiset isännät ovat valmiit viemään viimei-
in gramman leipää köyhemmiltä talonpojilta

...nuusivat joka paikan, mutta itse piilottavat
...st ja lihat. Minullakin vietiin sotaan ainut he-
...ksen, jota vastoin suojeluskuntalaisilta Ketolai-
...ussa ja Pöllöseltä ei ole otettu yhtään hevosta
...tka heillä on niitä useampia.

leipä iloinen, että jouduin vangiksi ja säilyin
tallissa parempia aikoja varten.

LUFALAPPU

Kaikille, jotka siirtyvät Punaisen Armeijan puolelle, taataan henki, hyvä kohtelu ja mahdollisuus palata kotiin sodan päätyttyä.

ПРОПУСК

Всем, кто перейдет на сторону Красной Армии, обеспечена жизнь, хорошее обращение и возвращение на родину после войны.

Sotamies, peltiseppä Arvo VAINIONPÄÄ

„Minulla ei ollut mitään halua tapattaa itseäni“

Puna-armeijalaisten vangiksi joutunut kokemäkeläinen peltiseppä Arvo Vainionpää kertoi:

Olin yksin yöllä vartiossa. Toiset meidän porukan miehet olivat taaempänä kämpässä nukkumassa. Huomasin jo pitkän matkan päästä jonkun hiihtojoukon lähestyvän. Arvasin heti, että ne olivat puna-armeijalaisia. Mutta minä en ampunut laukaustakaan, enkä myöskään hälyyttänyt nukkuvia tovereitani. Minulla ei ollut mitään halua tapattaa itseäni sodassa, johon minut oli viety vastoin tahtoaani. Odotin, kunnes puna-armeijalaiset hiihtivät aivan lähelle. Sitten paikasinkin kiväärini hangelle ja antauduin vangiksi.

Syyskuussa kävin kotona lomalla, Karjalan kannaksella kaatunutta veljeäni hautaamassa. Silloin sain omin silmin nähdä, millaiseen kurjuuteen nykyinen sota on syössyt Suomen kansan, etenkin työläiset ja pientalonpoikaiston. Jo silloin näkivät suorastaan nälkää kaikki ne, jotka joutuivat elämään korttiannosten varassa. Lihakorteilla ei saanut yhtään mitään, vaikka niillä piti saada 50 grammaa päivässä. Minunkin vaimollani olivat lihakortit jääneet ihan koskemattomiksi kahdelta ja puolelta kuukaudelta, kun lihaa ei ollut annettu koko aikana.

Kauppiaat jakavat parhaat palat, kuten esimerkiksi lihan, tiskin alta omille ystävilleen, herrasväelle. Työmiesten perheet kamppailevat nälän kourissa.

Sodassa tuhoutuvat Suomen kansan perusjoukot, mutta ei ne Suomen hallitusherrat näy siitä välittävän, eihän niiden tarvitse olla korvessa rämpimässä ja itseään tapattamassa.

Viisaasti tekee jokainen sotamies, joka antautuu vangiksi. Kyllä täällä kelpaa sodan loppua odotella.

Kuinka kansaa nenästä vedetään

Hyvin selvää kieltä siitä järjestelmällisestä, viikosta viikkoon ja kuukaudesta kuukauteen harjoitetusta huiputuksesta ja kiristyksestä, jonka avulla Suomen miehiä on tapatettu tuhansia ja taas tuhansia „sodan pikaista loppua“ lupaillemalla, puhuvat seuraavat otteet rintamamiesten ja heidän omaistensa kirjeistä:

Elokuun 2 pnä 1941:

"Huomennahan se sitten pitäisi olla se rauhan päivä".

Sotamies Eino Parkkoselle, 9 Kpk 1513, hänen
vaimonsa Aino Parkkonen, Kouvola.

Elokuun 5 pnä:

„Oletko sinä joutunut entisten rajojemme tuolle puolelle hyökkäyksiin. Sehän oli alunperin sellainen puhe, ettei suomalaisten tarvitse mennä kauemmaksi kuin Suomen rajoille!”

Sotamies A. Ragnar Wendelinille, 2 Kpk 1990,
hänen vaimonsa Eila Wendelin, Järvenpää.

Syyskuun 12 pnä:

"Tämänpäiväisessä "Uudessa Suomessa" oli etusivulla isoilla kirjaimilla, että sota saatetaan loppuun ennen talven tuloa. Se sai heti minut niin toivorikkaalle mielelle, kun luin sen".

Erästä Kouvolasta lähetetystä kirjeestä.

Lokakuun 13 pnä:

„Vatanenkin tilannetiedoituksessaan sanoi, että on vain muutaman hetken kysymys, kun lopullinen välien selvittely venäläisten kanssa on loppuun suoritettu“.

Kersantti Mauno Saloselle, 2 Kpk 1449, E. Haapasalo, Helsinki.

Marraskuun 6 pnä:

"Helsingissä liikkuu taas hurjia rauhan huhuja, että muka joulukuun puolivälissä pitäisi... Minä en luota enää mihinkään".

Alikersantti M. Ylitalo, 1 Kpk 3840, sotamies
Sven Olssonille, 2 Kpk 1554.

Joulukuun 6 pnä:

„Tänä päivänä sanoi meidän presidentti, että mää-
ränpäämme on käsissä“.

Sotamies Jalmari Seleniukselle, 1 Kpk 1991,
Maija Toratti, Tornio.

Tällaista "nenästäveto-päiväkiriaa" voisimme jatkaa lop-
pumattomiin rintamamiesten ja heidän omaistensa kirjeistä
poimituilla otteilla. Aineistosta ei ole puutetta. Se on ras-
kasta syytösainehistoa Suomen hallitusta, Hitlerin kätyreitä
vastaan.

40 päivän aikana
ovat Saksalaiset
menettäneet itä-
malla 300 tu-
miestä kaaton

Neuvostoliiton Tietoliikenne- ja
Postitoimiston johtajan Stshernin
virallisen ilmoituksen mukaan
ovat saksalaiset joulukuun 15 päivä
ja tammikuun 15 päivän välisenä
aikana menettäneet sinomaan
kaatuneina 10 miestä.

Noiden 40 päivän k
on Punainen armeija
sotasaaaliiksi 4.801
3.071 kranaatinheitintä
8.000 konekivääriä, yli
kivääriä, lähes 15.000
pistoolia, 2.766 hyökkä
nuu, yli 2 miljoonaa ty
musta, yli 30 miljoon
vääriin patruunaa, lähes
moottoripyörä, 33.640
300 pansariautoa, yli 2
kranaattia, 102 radion
ja paljon muuta mate

Älkää usko
ammatti-
valehtelijoita

Reserviläiselle Birge
holmille, 1 Kpk 1473,
Stella Sjöholm Malmilla
edellä:

„Siitä tulee taas se
kurja joulu. Ruokaa
hamstraa. Kaikista
jouluista on tämä
kurjin. Minä pelkään
juhlaa . . .”

Täällä kulkee sellainen hu etä te pääsette pu En kuullut Mannerhe hetta mutta Ryti san sellaista etä päämään sillä. Ja kaikki täällä on siinä lujassa usko ei kestä kauan ennen on meidän osaltamm sa".

Nyt alkaa olla k
olla uskomatta Manner
Rydin höpinöihin, jotka
moneen kertaan paljasta
väksi huulestavefotaktii

N:o 38

ka

Neuvostoliiton
V. M. Molotov o
liiton kanssa dip
maiden lähettiläilt.
„Sosialististen
Hallituksen toimi

v. 1942.

„МОЛОТОВ“

kien milden hal-
 Neuvostoliitolla
 vostonhallitus il-
 en edesvastuun
 inhimillisistä ja
 oilliselle hitleri-
 lausuu julkii jär-
 itta, että Neu-
 elua ei ainoas-
 eukusten ja va-
 maailman kaik-
 i oikeuksien ja
 ota voi päättää
 en täydelliseen
 olttoon Hitlerin

hattiin sinne käsistä ja hiuksista, kiskottiin sinne
säälittä pitkin katuja.

Kaikkialla tunkeutuvat villiintyneet saksalaiset bandiitit taloihin, raiskaavat naiset ja tytöt heidän omaistensa ja lastensa nähden, häpäisevät raiskattuja ja tappavat sitten petomaisesti uhriinsa.

Lvovin kaupungissa saksalaiset ryntäysjoukko-
laiset raiskasivat ja sen jälkeen murhasivat 32
Lvovin ompelutehtaan työläisnaisista. Juopuneet
saksalaiset sotilaat raahasivat lvovilaisia tyttöjä
ja nuoria naisia Kostjyshkon puistoon ja raiskasit
heidät petomaisesti. Vanhaa pappia V. L.
Pomashevia, joka risti käsissään yritti estää vä-
kivallan teot, fascistit pieksivät, repivät häneltä
kauhtanan, polttivat parran ja lävistivät hänet
pistimellä.

Borisovin kaupungin lähellä Valko-Venäjällä joutui hitleriläisten käsiin 75 naista ja tyttöä, jotka olivat lähteneet pakoon saksalaisten joukkojen lähestyessä. Saksalaiset raiskasivat ja tappoivat sitten petomaisesti 36 naista ja tyttöä. 16-vuotiaan tytön L. I. Meltshukovan veivät sotilaat saksalaisen upseerin Hummerin määräyksestä metsään, missä he raiskasivat hänet. Jonkun ajan kuluttua näkivät toiset metsään viedyt naiset, että puiden luona oli lautoja ja lautoihin oli pistimillä naulattu kuoleva Meltshukova, jolta saksalaiset olivat leikanneet rinnat toisten naisten, V. I. Alperenkon ja V. M. Beresnikovan nähdessä.

Svenigorodin piirin Borovkin kylästä Mosko-
van alueella veivät fascistit perääntyessään väki-
sin mukanaan useita naisia eroittaen heidät ala-
ikäisistä lapsistaan rukouksista ja vastalauseista
huolimatta.

Leningradin alueen Tihvinän kaupungissa viettiin sirpaleista haavoittunut 15-vuotias M. Kolodetskaja sotilassairaalaan (entiseen luostariin), missä oli haavoittuneita saksalaisia sotilaita. Haavoista huolimatta raiskasi saksalainen sotilasryhmä Kolodetskajan, mistä oli seurauksena kuolema.

Saksalaisista miehittäjistä viime aikoina vapautetuista kylistä ja kaupungeista, erikoisesti Moskovan, Leningradin, Kalininin, Tuulan, Orelin, Kurskin, Voroshilovgradin, Stalinon ja Rostovin alueilta saapuu joka päivä tietoja miehityspäivinä tapahtuneista inhoittavista väkivallantöistä naisia, tyttöjä, koulutyttyjä ja lapsia kohtaan. Väkivallantekijät ovat sen lisäksi monissa tapauksissa uhriensa murhaajia.

Mutta hitleriläiset eivät tyydy vain yksityisten neuvostokansalaisten murhiin. Hitleriläisen rosvouksen ja terrorin historiassa näyttelevät huomattavaa osaa anastetuilla neuvostoalueilla kaa-

dät si
Agrafi
vangit
puolise
pulvat
Kau
laiset
gissa 1912
salaise
hatta 1
veritek
näläisi
vat o
kohtaa
salaise
koteloi
hautau
sia, m
ampun
simmäi
tettu k
heidät
laiset
ja heidat.
loitetta
pistoole

Muistrien
set mie pää-
koisesti
nattuja ama-
juutalai-
kaan or etta
6 tuhat lään-
kilöä. lyksi-
tetty noka-
on amnelli-
Mariup-
sinne
asukasta
maisia
ryöstett
telmien
appan-
Natsi-
aita k
uksl. F
et tuhe
n perhe
meniä j-
ungino-
laiset
rkasta =
iytävä
enkilöä
n 200
jemme
alit ja

kansaa nenästä vedetä

selvää kieltä siitä järjettömästä, liikkoon ja kuukaudesta kuukauteen sta huiputuksesta ja kiristyksestä, lla Suomen miehiä on tapattu tu- taas tuhansia „sodan pikaista lop- ilemalla, puhuvat seuraavat otteet esten ja heidän omaistensa kirjeistä:

1941:

se sitten pitäisi olla se rauhan

Eino Parkkoselle, 9 Kpk 1513, hänen o Parkkonen, Kouvola.

atunut entisten rajojemme tuolle in. Sehän oli alunperin sellainen sten tarvitse mennä kauemmaksi

Ragnar Wendelinille, 2 Kpk 1990, a Eila Wendelin, Järvenpää.

ä: „Uudessa Suomessa“ oli aimilla, että sota saatetaan lop- loa. Se sai heti minut niin toi- kun luin sen“.

uolasta lähetetystä kirjeestä.

ä: etiedoituksessaan sanoi, että on n kysymys, kun lopullinen väljen kanssa on loppuun suoritettu“.

uno Saloselle, 2 Kpk 1449, E. Haapa-

onä:

u taas hurjia rauhan huhuja, puolivälissä pitäisi... Minä en

M. Ylitälo, 1 Kpk 3840, sotamies 2 Kpk 1554.

i meidän presidentti, että mää-

ari Seleniukselle, 1 Kpk 1991, nio.

iväkirjaa“ voisimme jatkaa lop- ja heidän omaistensa kirjeistä osta ei ole puutetta. Se on ras- ten hallitusta, Hitlerin kätyreitä

N:o 38

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATAJA

Sunnuntaina,
helmikuun
8 p:nä 1942

40 päivän aikana
ovat Saksalaiset
menettäneet itäri-
malla 300 tuha-
miestä kaatune

Neuvostoliiton Tietoli-
ton johtajan Sisherhal-
virallisen ilmoituksen mu-
ovat saksalaiset joulukuun
ja tammikuun 15 päivien
lisenä aikana menettäneet
sinomaan kaatuneina 300
miestä.

Noiden 40 päivän kulu-
on Punainen armeija sa-
sotasaaliiksi 4.801 ty-
3.071 kranaatinheitintä,
8.000 konekivääriä, yli 9
kivääriä, lähes 15.000
pistoolia, 2.766 hyökkäys-
nua, yli 2 miljoonaa tykin
musta, yli 30 miljoonaa
väärin patruunaa, lähes 6
moottoripyörää, 33.640 al-
300 panssariautoa, yli 200
kranaattia, 102 radioas-
ja paljon muuta materia-

Älkää uskoko
ammatti-
valehteli joita

Reserviläiselle Birger
holmille, 1 Kpk 1473, kiti
Stella Sjöholm Malmilla
edellä:

„Siitä tulee taas syn-
kurja joului. Ruokaa sa-
hamstraa. Kaikista jui-
jouluista on tämä ka-
kurjin. Minä pelkään
juhlaa...“

Täällä kulkee sellainen
hu että te pääsette pois
En kuullut Mannerheimi-
hetta mutta Ryti sanoi
sellaista että päämäärä
sillä. Ja kaikki täällä
on siinä lujassa uskossa
ei kestä kauan ennenku-
on meidän osaltamme
sa“

Nyt alkaa olla korke-
olla uskomatta Mannerhei-
Rydin höpinöihin, jotka on
moneen kertaan paljastune-
väksi huulestave totaktiikal-

Neuvostoliiton Ulkoasiain
kansankomissaarin V. M. Molotovin noottiSAKSAN VIRANOMAISTEN HARJOITTAMISTA RYÖSTÖISTÄ, VÄES-
TÖN OMAISUUDEN HÄVITTÄMISESTÄ JA HIRVITTÄVISTÄ JULMUUK-
SISTA KAIKILLA ANASTAMILLAAN NEUVOSTOALUEILLA

Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissaari
V. M. Molotov on lähettänyt kaikille Neuvosto-
liiton kanssa diplomaattisissa suhteissa olevien
maiden lähettiläille seuraavansisältöisen nootin.
„Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton
Hallituksen toimeksiannosta on minulla kunnja

pungit kuin Istra, Klin ja Rogatshevo Moskovan
alueella, Jepifan Tuulan alueella, Jelnja Smolens-
kin alueella ja useat muut kaupungit on saatettu
raunioiksi.

Ukrainan ja Valko-Venäjän, Moskovan, Lenin-
gradin ja Tuulan osia

kellä päivää miehittäjät riisuvat teillä vastaan
tuleviltä, vieläpä lapsiltakin vaatteet ja jalkineet,
kohdellen julmasti kaikkia, jotka yrittävät sanoa
vastaan tai tehdä rosvoukselle jotain vastarintaa.
Punaisen armeijan vapauttamissa Rostovin

Moskova, tammikuun 6 päivänä v. 1942.
V. MOLOTOV“

Ottakaa vastaan j.n.e.

hirmuvallasta.
murksaamiseen ja täydelliseen voittoon Hitlerin
ainoastaan Hitlerin sotajoukkojen täydelliseen
vapauden puolesta ja että tämä sota voi päättyä
klien vapauttarakastavien kansojen oikeuksien ja va-
pauden puolesta, vaan myöskin maailman kaik-
taan Neuvostoliiton kansojen oikeuksien ja va-
vostoliiton vapautustelu on taistelua ei ainoas-
kähätmättömän vakauksensa siitä, että Neu-
Samalla Neuvostoliiton hallitus lausuu julki jar-
laiselle hallitukselle.
rosvomaisista teoista Saksan rikolliselle Hitleri-
naista Saksan sotajoukkojen epäinhimillisistä ja
moittaa, että se langettaa kaiken edesvaatun
on diplomaattiset suhteet, Neuvostoliiton il-
llusten tietoon, joiden kanssa Neuvostoliiton
jien harjoittamat julmuudet kaikkien niiden hal-

hyökkäykseen.
rassä taistelujärjestyksensä suojellen lähtivät
edellään naisia, lapsia ja vanhuksia, joiden pe-
Valko-Venäjällä ja ampumisen uhalla ajoivat
kaupungin paikallisen väestön Homehin alueella
laiset fasisittijoukot kokosivat yhteen Dobrushin
jan joukko-osastojen siltikää vastarintaa, saks-
v. 1941, pystymättä voittamaan Punaisen armei-
Kulliesaan Iput-joen yli etokun 28 päivänä
vastaan taistelujen aikana.
joukkojen suojana Punaisen armeijan joukkoja
vostovaeston käyttämisestä saksalaisten sota-
tuista hirvittävästä rikoksesta, rauhallisen neu-
cistijoukkojen päällystön järjestelmällisesti tois-
tuksen hallussa asatirja-ainehistoa Saksan fas-
Kaiken ylläsanotun lisäksi on Neuvostohalli-
tusen vihollisten karkoittamista kotikaupungis-
kaupungin väestölle, joka auttoi aktiivisesti kirot-
sessa tarkoituksessa, että saavat verisesti kostaa
muka vielä palaavat Rostovin siinä nimenomal-

haavoittunutta puna-armeijalaisia, sulkenneet hei-
neet kirkkoon noin 100 rauhallista asukasta ja a-
alueella saksalaiset olivat kylästä lähtessään aja-
shovin kylässä Sventigorodin piirissä Moskovan
Sotajoukkojemme askeittain vapauttamassa Jer-
ja ovat tiukasti kiinni, jolloin kaikki tuketuivat.
vat pienen tupaan 68 henkilöä, sulkiivat ikkunat
raimassa Jemelshinon kylässä saksalaiset ahtol-
sitten polttivat kaikki. Shitomirin alueella Uk-
hoosin hallinnon huoneistoon, sulkiivat ovet ja
kaikki vanhat miehet ja naiset sekä lapset kol-
alueen Potshimokin kylässä saksalaiset ajoivat
ja alkaivat polttivat talot poroksi. Saman
alueella ampuvat hilleriläiset kaikki vanhukset
kalla kohtaan. Jaskinon kylässä Smolensk-
miehittäjien veritoista kokonaistep kylien asuk-
Esimme muutamia esimerkkejä saksalaisten
kuntien väliaikaista valtausta.
kaupunkien, kylien ja muiden asuttujen paikka-
säännöllisesti seuraavat saksalaisten suorittamaa
neuvostokansalaisten joukkomurhat, jotka

hattiin sinne käsistä ja hiuksista, kiskottiin sinne säälittä pitkin katuja.

Kaikkialla tunkeutuvat villiintyneet saksalaiset bandiitit taloihin, raiskaavat naiset ja tytöt heidän omaistensa ja lastensa nähden, häpäisevät raiskattuja ja tappavat sitten petomaisesti uhriensa.

Lvovin kaupungissa saksalaiset ryntäysjoukkolaiset raiskasivat ja sen jälkeen murhasivat 32 Lvovin ompelutehtaan työläisnaisia. Juopuneet saksalaiset sotilaat raahasivat lvovilaisia tyttöjä ja nuoria naisia Kostjyshkon puistoon ja raiskasivat heidät petomaisesti. Vanhaa pappia V. L. Pomashevia, joka risti käsissään yritti estää väkivallan teot, fascistit pieksivät, repivät häneltä kauhtanan, polttivat parran ja lävistivät hänet pistimellä.

Borisovin kaupungin lähellä Valko-Venäjällä joutui hitleriläisten käsiin 75 naista ja tyttöä, jotka olivat lähteneet pakoon saksalaisten joukkojen lähestyessä. Saksalaiset raiskasivat ja tappoivat sitten petomaisesti 36 naista ja tyttöä. 16-vuotiaan tytön L. I. Meltshukovan veivät sotilaat saksalaisen upseerin Hummerin määräyksestä metsään, missä he raiskasivat hänet. Jonkun ajan kuluttua näkivät toiset metsään viedyt naiset, että puiden luona oli lautoja ja lautoihin oli pistimillä naulattu kuoleva Meltshukova, jolta saksalaiset olivat leikanneet rinnat toisten naisten, V. I. Alperenkon ja V. M. Beresnikovan nähden.

Svenigorodin piirin Borovkin kylästä Moskovin alueella veivät fascistit perääntyessään väkisin mukanaan useita naisia eroittaen heidät alakäisistä lapsistaan rukouksista ja vastalauseista huolimatta.

Leningradin alueen Tihvinän kaupungissa vietiin sirpaleista haavoittunut 15-vuotias M. Kolodetskaja sotilassairaalaan (entiseen luostariin), missä oli haavoittuneita saksalaisia sotilaita. Haavoista huolimatta raiskasi saksalainen sotilasryhmä Kolodetskajan, mistä oli seurauksena kuolema.

Saksalaisista miehittäjistä viime aikoina vapautetuista kylistä ja kaupungeista, erikoisesti Moskovan, Leningradin, Kalininin, Tuulan, Orelin, Kurskin, Voroshilovgradin, Stalinon ja Rostovin alueilta saapuu joka päivä tietoja miehityspäivinä tapahtuneista inhoittavista väkivallantöistä naisia, tyttöjä, koulutyttyjä ja lapsia kohtaan. Väkivallantekijät ovat sen lisäksi monissa tapauksissa uhriensa murhaajia.

Mutta hitleriläiset eivät tyydy vain yksityisten neuvostokansalaisten murhiin. Hitleriläisen rosvouksen ja terrorin historiassa näyttelevät huomattavaa osaa anastetuilla neuvostoalueilla kaa-

dät sinne ja sen jälkeen räjäyttäneet kirkon. Agrafenovkan kylässä Rostovin alueella fascistit vangitsivat marraskuun 16 päivänä koko miespuolisen väestön 16—70 ikävuosien välillä ja ampuivat heistä joka kolmannen.

Kauhustuttavan verilöylyn ja pogromin saksalaiset anastajat järjestivät Ukrainan pääkaupungissa Kievin. Muutamien päivien kuluessa saksalaiset bandiitit tappoivat ja raatelivat 52 tuhatta miestä, naista, vanhusta ja lasta kohdistuen veritekonsa säälimättä kaikkiin ukrainalaisiin, venäläisiin ja juutalaisiin, jotka jollakin tavoin olivat osoittaneet uskollisuuttaan neuvostovaltaa kohtaan. Kievestä pakoon päässeet neuvostokansalaiset antavat järkyttävän kuvan eräästä joukkoteloituksesta: Kievin kaupungin juutalaisten hautausmaalle oli koottu suuri määrä juutalaisia, myöskin naisia ja eri-ikäisiä lapsia; ennen ampumista oli kaikki riisuttu alasti ja plesty; ensimmäinen ammuttavaksi valittu ryhmä oli pakotettu laskeutumaan kuopan pohjalle vatsalleen ja heidät oli ammuttu konepistooleilla, sitten saksalaiset peittivät ammutut ohuella maakerroksella ja heidän päälleen panivat uuden kerroksen teloitettaviksi määrättyjä ja jälleen ampuivat konepistooleilla.

Muissakin Ukrainan kaupungeissa ovat saksalaiset miehittäjät tehneet paljon joukkomurhia ja erikoisesti ovat nämä veriset teloitukset olleet suunnattuja aseettomia ja suojattomia työtätekeviä juutalaista vastaan. Epätäydellisten tietojen mukaan on Lvovin kaupungissa ammuttu vähintään 6 tuhatta henkilöä, Odessassa yli 8 tuhatta henkilöä. Kamenets-Podolskissa on ammuttu ja hirtetty noin 8.500 henkilöä, Dnjepetrovskissa on ammuttu konekivääreillä yli 10.500 henkilöä, Mariupolissa on ammuttu yli 3 tuhatta paikallista asukasta, heidän joukossaan paljon vanhuksia, naisia ja lapsia, jotka ennen teloitamista oli ryöstetty puhtaiksi ja riisuttu alasti. Ennakkolaskelmien mukaan ovat saksalaiset fascistirosvot tappaneet Kertshissä noin 7 tuhatta henkilöä.

Natsien verenhimo Rostovin kaupungin asukkaita kohtaan on tullut erittäin laajasti tunnetuksi. Päästyään 10 päiväksi Rostoviin saksalaiset tuhosivat ei ainoastaan yksityisiä henkilöitä ja perheitä, vaan verenhimossaan tuhosivat kymmeniä ja satoja asukkaita, varsinkin työläiskaupunginosissa. Rautatiehallinnon talon luona saksalaiset konepistoolimiehet ampuivat keskellä kirkasta päivää 48 henkilöä. Rostovin pääkadun käytävälle hitleriläiset murhamiehet ampuivat 60 henkilöä. Armenialaiselle hautausmaalle tapettiin 200 henkilöä. Vieläpä Rostovista sotajoukkomme karkoittaminakin ovat saksalaiset kenraalit ja upseerit kerskuneet julkisesti, että he

Samanlaisen katalan rikoksen toisti Saksan joukkojen päällystö siviiliväestöä kohtaan Lvogradin alueella „Vyibory“-neuvostotilan lähellä sekä myöskin Jelnjan piirissä Smoln alueella. Fascistirostot ovat käyttäneet edelleenkin tätä julmaa ja raukkamaista otetta aina päiviin saakka. Joulukuun 8 päivänä suojatut hitleriläiset perääntymistään Jammojen Tuulan alueella paikallisesta väestöstä oheisilla kansalaisilla. Joulukuun 12 päivänä he kokosivat samalla paikkakunnalla yhteen 120 henkilöä huksia ja lapsia ja pakottivat heidät taisteluajan aikana menemään sotajoukkojensa edellä kääviä Punaisen armeijan joukko-osastojen taan. Sotajoukkojemme käydessä taistelua ja ninin kaupungin vapauttamiseksi 162. saksalaisdivisioonan 303. rykmentin joukko-osasto, taessään ryhtyä vastahyökkäykseen, kokosi kaupungin lähellä olevasta kylästä naisia ja kottaen heidät kulkemaan edellä lähtivät lauluun. Onneksi neuvostojoukkojen onnistui käystä torjuessaan tunkeutua kiilana hitleristen ja heidän uhriensa väliin ja pelastaa ma-

Maahamme hyökänneen Saksan fascistien julmuudella ja verenhimolla ei ole mitään Hitlerin armeija ei käy tavallista sotaa, vaan käy rosvosotaa, jonka tarkoituksena on rauhaarakastavien kansojen tuhoaminen, ovat Saksan fascistien rikollisen pyrkimyksenä la heidän yrittäessään saavuttaa herruuden hin kansoihin ja koko maailmaan.

Valapattoisesti Neuvostoliiton kimppuun kännyt Saksan hitleriläinen hallitus ei välttämättä missään kansainvälisistä oikeussäännöistä eikä missään inhimillisen moraalien vaatimuksista. Se käy sotaa ennen kaikkea rauhallista ja tonta väestöä vastaan, naisia, lapsia ja vanhuksia vastaan, paljastaen siten yljetävän rosvomaisuutensa. Tuo rosvohallitus, joka tunnustaa ainoastaan väkivallan ja rosvouksen, on kattava kaikkien vapauttarakastavien kansojen musertavalla voimalla. Näiden kansojen neuvostokansat täyttävät suuren vapautustönsänsä loppuun saakka.

Ei ainoastaan Punainen armeija, vaan monimiljoonainen kansamme on täynnä taivhaa ja janoaa armotonta kosta neuvostokansalaisten verestä ja tuhoamisesta. Neuvostot ei unohda koskaan niitä julmuuksia, väkivallasuoksia, hävityksiä ja häväistyksiä, joita saksalaisten anastajain villiintyneet rosvojoukot harjoittaneet ja harjoittavat maamme rauhallisväestöä kohtaan. Se ei niitä unohda eikä anteeksi.

Saattaessaan nämä kaikki saksalaisten anas-

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KAN

Metsäkaarti kasvaa

Uusi metsäkaarti on saapuu nopeasta lisääntymisestä. Metsäkaartin riveissä on jo monia tuhansia sotamiehiä aliupseereja, onpa joku upseeri.

ivan varmaa on, että „metsäkaarti“ rivit tulevat edelleen-sankkenemaan. Muuten ei ollakaan. Mitäpä halua ja olisi suomalaisella kansan-olla tapattaa itseään kaukomaan maansa rajojen ulkopuolella. Asia, jonka puolesta et on viety sotaan, ei ole en omansa. Se on hänelle in vieras. Suuruudenhullun merin maailmanvalloitusjoukko, yhtä vähän kuin muutamia harvojen suomalaisten kapitalistien ja pankkiheraanastuspyyteetkään eivät kannustaa häntä vuodatta-vertaan ja uhraamaan teään.

Metsäkaartilaiset tekevät viivastaan, paljastaen siten yljetävän rosvomaisuutensa. Tuo rosvohallitus, joka tunnustaa ainoastaan väkivallan ja rosvouksen, on kattava kaikkien vapauttarakastavien kansojen musertavalla voimalla. Näiden kansojen neuvostokansat täyttävät suuren vapautustönsänsä loppuun saakka.

Äi

Muuta kuvirka nita häneen suojelusma le ja pna, si isenäis kansan seikkail

„Minun ajatukseni.“

Vanhempia minua lupailua. Minun herroilla huulilla, vaikka minä minä haastattelu oli, seväen kuin valittiin.

Jospa sinäkin ralla, mutta kun

Tuntuu niin p täytyy olla siellä ja kiitellään, ei mielisesti. Minun sen järki. Eikä set herrat sitä lähteä“.

Tämä äidin kiusta. Hän on sa tahtoon, vastoin maalla, Suomen puolesta.

Kaikkille, jotka si taan henki, hyvä

Всем, кто перей печена жизнь

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Lauantaina, helmikuun 14 p:nä, 1942

Metsäkaartti kasvaa

Joka puolelta Suomea saapuu runsaasti tietoja sotakarkuruuden nopeasta lisääntymisestä. Metsäkaartin riveissä on jo nyt monia tuhansia sotamiehiä aliupseereja, onpa joku upseerikin.

Aivan varmaa on, että „metsäkaartin“ rivit tulevat edelleenin sankkenemaan. Muuten ei oi ollakaan. Mitäpä halua ja itoa olisi suomalaisella kansan iehellä tapattaa itseään kauka- a oman maansa rajojen ulko- uolella. Asia, jonka puolesta änet on viety sotaan, ei ole änen omansa. Se on hänelle äysin vieras. Suuruudenhullun litlerin maailmanvalloitushou- eet, yhtä vähän kuin muuta- tien harvojen suomalaisten aikkikapitalistien ja pankkiher- ojen anastuspyyteetkään eivät oi kannustaa häntä vuodatta- laan vertaan ja uhraamaan enkeään.

Metsäkaartilaiset tekevät vii- aasti, ottaessaan mukaansa ki- äärit, konepistoolit, käsikra- aatteja y.m. kevyttä aseistusta ekä mahdollisimman paljon mpumatarpeita. Tämä antaa eille mahdollisuuden täysin te- okkaasti puolustautua heidän intereilleen mahdollisesti usu- attuja suojeluskuntalaisia ja po- iseja vastaan. Monessa ta- auksessa on myöskin tarpeen uolustaa omaisia saksalaisilta osvoilta ja raiskaajilta j.n.e. Joka tahtoo pelastaa oman tenkensä, se liittyyköön „metsä- taartiin“ heti ensimmäisen tilai- tuuden tullen.

Äidin kirje

Muun suomalainen äiti, harras uskovainen, pik- kuvirkailijan vaimo Humppilasta (emme halua mai- nita hänen nimeään, ettei hän joutuisi ohraan ja suojeluskuntaviskaalien vainottavaksi) kirjoitti rintamalle jääkäriin taistelevalle pojalleen joulukuun 6 p:nä, siis samana päivänä, jolloin Ryti ja Rangell itsenäisyysjuhlapuheissaan väittivät koko Suomen kansan yksimielisesti kannattavan heidän valloitus- seikkailuaan:

„Minun ajatukseni on vähän kapinapäällä sodan suh- teen.

Vanhempia miehiä luvataan vapauttaa, mutta se on sitä lupailua. Kyllä se nyt jo olisi korkea aika laata. Mutta herroilla on aina vaan se yksimielisyyden taistelu huulilla, vaikka ei enää kukaan haluaisi sotia.

Kyllä minä silloin kuuntelin radiota kun se jääkärien haastattelu oli, mutta ei siihen mikrofooniin tunnu pää- sevän kuin vallitut tervehdysten lähettäjät.

Jospa sinäkin saisit olla oman synnynmaasi kama- ralla, mutta kun täytyy taistella vieraalla maaperällä.

Tuntuu niin pahalta kun ajattelee teitä sotilaita, että täytyy olla siellä. Kyllä täällä kotirintamalla ylistellään ja kiitellään, että poikamme on siellä halusta ja yksti- mielisesti. Mutta se halu on kai toista, sen sanoo jokat- sen järki. Eikä ne kauniit sanat suuta revä. Ja sellai- set herrat sitä sanoo, joiden ei itse ole tarvinnut sinne lähtä“.

* * *

Tämä äidin kirje löytyi rintamalla kaatuneen sotilaan tas- kusta. Hän on saanut surmansa, taistelessaan vastoin omaa tahtoaan, vastoin äitinsä ja isänsä tahtoa, kaukana vieraalla maalla, Suomen kansalle täysin vieraiden tarkoitusperi- n puolesta.

LUPALAPPU

Kaikille, jotka siirtyvät Punaisen Armeijan puolelle, taa- taan henki, hyvä kohtelu ja mahdollisuus palata kotiin sodan päätyttyä.

(Alla sama venäjäksi)

Пропуск

Всем, кто перейдет на сторону Красной Армии, обе- печена жизнь, хорошее обращение и возвращение на родину после войны.

Kme ja sen jälkeen räjäyttäneet kirkon. novkan kylässä Rostovin alueella fascistit sivat marraskuun 16 päivänä koko mies- n väestön 16—70 ikävuosien välillä ja am- heistä joka kolmannen.

histuttavan verilöylyn ja pogromin saksa- anastajat järjestivät Ukrainan pääkaupun- Kievissä. Muutamien päivien kuluessa sak- t bandiitit tappoivat ja raatelivat 52 tu- niestä, naista, vanhusta ja lasta kohdistaen onsa säälimättä kaikkiin ukrainalaisiin, ve- n ja juutalaisiin, jotka jollakin tavoin oli- soittaneet uskollisuuttaan neuvostovaltaa.

Esoittaneet uskollisuuttaan neuvostovaltaa. n. Kievistä pakoon päässeet neuvostokan- antavat järkyttävän kuvan erästä jouk- tuksesta: Kievin kaupungin juutalaisten smaalalle oli koottu suuri määrä juutalal- yöskin naisia ja eri-ikäisiä lapsia; ennen lista oli kaikki riisuttu alasti ja piesty; en- nen ammuttavaksi valittu ryhmä oli pako- skeutumaan kuopan pohjalle vatsalleen ja oli ammuttu konepistooleilla, sitten saksa- leittivät ammutut ohuella maakerroksella an päälle panivat uuden kerroksen te- viksi määrättyjä ja jälleen ampuivat kone-

Silla. sakin Ukrainan kaupungeissa ovat saksalai- hittäjät tehneet paljon joukkomurhia ja eri- ovat nämä veriset teloitukset olleet suun- aseettomia ja suojattomia työtekeviä sta vastaan. Epätäydellisten tietojen mu- L Lvovin kaupungissa ammuttu vähintään la henkilöä, Odessassa yli 8 tuhatta hen- Kamenets-Podolskissa on ammuttu ja hir- oin 8.500 henkilöä, Dnjepropetrovskissa uttu konekivääreillä yli 10.500 henkilöä, olissa on ammuttu yli 3 tuhatta paikallista , heidän joukossaan paljon vanhuksia, Na lapsia, jotka ennen teloittamista oli y puhtaiksi ja riisuttu alasti. Ennakkolas- mukaan ovat saksalaiset fascistirosvot t Kertshissä noin 7 tuhatta henkilöä.

n verenhimo Rostovin kaupungin asuk- ohtaan on tullut erittäin laajasti tunne- äästyään 10 päiväksi Rostoviin saksalai- sivat ei ainoastaan yksityisiä henkilöitä itä, vaan verenhimossaan tuhosivat kym- a satoja asukkaita, varsinkin työläiskau- issa. Rautatiehallinnon talon luona sak- konepistoolimiehet ampuivat keskellä päivää 48 henkilöä. Rostovin pääkadun le hitleriläiset murhamiehet ampuivat 60 Armenialaiselle hautausmaalle tapet- henkilöä. Vieläpä Rostovista sotajouk- karkoittaminakin ovat saksalaiset ken- upseerit kerskuneet julkisesti, että he

Maahamme hyökänneen Saksan fascistiar- meljan julmuudella ja verenhimolla ei ole rajoja. Hitlerin armelja ei käy tavallista sotaa, vaan se käy rosvosotaa, jonka tarkoituksena on niiden rauhaarakastavien kansojen tuhoaminen, jotka ovat Saksan fascistien rikollisen pyrkimyksen tiel- lä heidän yrittäessään saavuttaa herruuden mul- hin kansoihin ja koko maailmaan.

Valapattoisest! Neuvostoliiton kimppuun hyö- kännyt Saksan hitleriläinen hallitus ei välitä so- dassa mistään kansainvälisistä oikeussäännöistä eikä mistään inhimillisen moraalin vaatimuksista. Se käy sotaa ennen kaikkea rauhallista ja ase- tonta väestöä vastaan, naisia, lapsia ja vanhuksia vastaan, paljastaen siten iljettävän rosvomaisen olemuksensa. Tuo rosvohallitus, joka tunnustaa ainoastaan väkivallan ja rosvouksen, on murs- kattava kaikkien vapauttarakastavien kansojen musertavalla voimalla. Näiden kansojen riveissä neuvostokansat täyttävät suuren vapautustehtä- väänsä loppuun saakka.

Ei ainoastaan Punainen armelja, vaan koko monimiljoonainen kansamme on täynnä tulista vihaa ja janoa armotonta kosta neuvostokan- salaisten verestä ja tuhoamisesta. Neuvostoväki ei unohda koskaan niitä julmuuksia, väkivaltai- suuksia, hävityksiä ja häväistyksiä, joita saksa- laisten anastajain villiintyneet rosvojoukot ovat harjoittaneet ja harjoittavat maamme rauhallista väestöä kohtaan. Se ei niitä unohda eikä anna anteeksi.

Saattaessaan nämä kaikki saksalaisten anasta-

Jämsänkoskelta

kirjoittaa sotamies Oskar Suomiselle, 1 Kpk 6248, hänen vaimonsa Anna Suominen 14.12.41:

"Meitin perunat loppuu. Ei ne piisaa koko talvee kun ei ole muuta keittämistä... Pääseeköhän sieltä miehet pois koko talvena. Kyllä niin harmittaa minuakin. Kun saisi miehensä vielä kotiin elävänä... Jauhoja ei anneta kun kaksi kiloa perheeseen jouluksi. Niitä ei ole saanut kuin heinäkuussa viimeksi yhden kilon, eikä saa talollisiltakaan. Ei niillä ole antaa köyhille. Kyllä siitä nätkä tulee eikä se muuten lopukaan sota".

Helsingistä

kirjoittaa korpraali V. V. Tamlanderille, 1 Kpk 1473, hänen vaimonsa S. Tamlander 20.12.41:

"Koko viikkona ei ole ollut puodeissa leipää. Niin, kulta Venne, kaikki tuntuu olevan loppu..."

Varkauden

sotasairaalaista

kirjoittaa Juhana Kananen räälle tuttavalleen rintamalle 7.12.41:

"Eihän se ole hauskaa täälläkään, kun on kovat vaivat. Täällä on sellaisia poikia, jotka ovat olleet jo yli 4 kuukauden eivätkä pääseliikkumaan. Kyllähän niitä tulee invalideja ennenkun tämä kahina loppuu".

Vikkilästä

kirjoittaa reserviläinen Hjalmar Älströmille, 1 Kpk 1479, hänen vaimonsa Toini Sällström:

"Täällä alkaa tulla jo ikäväksi, kun et sinäkään jo ala tulla kotio... Kyllä olis hyvä pistää kaikki mullan alle, niin ei tarvitsis surra

mitään. Ei meillä o'le puitakaan talveksi. Kaikki on niin kallista täällä. Kaikki nousee vaan..."

Marianhaminasta

Kerko O. Y. kirjoittaa vänrikki Nils Eklundille, 1 Kpk 1471, Anni Rautalin:

"Täällä on kaikki toisin kun ennen. Rauhaa odotetaan odottamasta päästään, mutta kyllä se taitaa kestää. Paavon pataljoona lähti täältä tänään. Miehet vähenevät täältä ja suru tulee suureksi joka puolella".

Humppilasta

kirjoitetaan korpraali Aatos Kotikoivulle, 2 Kpk 9215:

"Severi on vanhojen miesten komppaniassa jossa on paljon viime sodan invalideja. Hän ei lupaa lähteä, ennen vaikka linnaan. Ei hänen selkensä sellaista rääkiä taida kestää kun siellä joutuu hakkaamaan... Mikset sinä sieltä ole vaahtunut villapaitaa ja käsineitä. Pitäisihän niitä olla kun kaikki liikkeistä viety on. Kyllä se kruunu huonosti pitää huolta pojistansa... Tämä Humppilan elämä on saanut sellaisen villin lännen luonteen. Harva se ilta täällä tapellaan, pyssyt paukkuvat ja puukot heiluivat. Viime maanantaina yksi korpraali pääsi hengestään, nimeltään Eino Vehmainen Huhtaalta... Kyllä se taas koittelee köyhempää väkeä mistä saa talveksi lämmityksainetta ja samoin vaatepuolta... Kyllä se niin on, että koko rutjanssi saisi vähitellen muuttua rauhanomaiseksi, vanhempi väki alkaa väsyä koko touhuun, niin täällä kotirintamalla kuin kaiketi sielläkin".

Seinäjoelta

Kauppakatu 17 kirjoittaa rina Kivistö sotamies Mäkelälle:

"Kirjoittihan eräs suomalainen poika myös olevansa Kiestingillä. Tanno, ole vaan varovaisella, äläkä ole utkkea".

Gunnulle

kirjoittaa eräs henkilö, joka käyttää nimimerkkiä E. B.:

"Kapteeni Söderlund, noi, että kaikki 35 täyttäneet pääsevät si. Kun nyt säilyisit mennessä etkä saisi piamammoja, etkä jomottiin. Se Ensio pelotti että siellä on kaksi suomalaista".

Ensio oli oikeassa. Gunnottiin. Mutta nuo motte olleet vain sellaisia pikku teja, vasta pentä esimakutä, mitä tuleman pitää.

Haapavedeltä

kirjoittaa sotamies Urho lalle, 9 Kpk 5295, hänen Ottelia Aittola 8.12.41:

"Mitenkähän sinä siellä nyt, kun tuli niiva kielto ettei sais mitään säännöstelyä. On kun ei muutakaan. On niin ikävä mieltä, äiti niin mielellään laittaa. Täällä kirkolla sotilain po niistä Viinalan sista yhden".

Käärmelahdelta

kirjoittaa sotamies Suio selle, 1 Kpk 9324, Kaisanen:

"Tämä elämä on tosi yksitoikkoista, sillä ei ole näe muuta kuin vaan, ei ole poikia niin ennen oli, jotka toivat telua elämään".

Sotavankien lausuntoja

Sotamies, satamatyömies Väinö GRÖNLUND

SAKSALAISET EIVÄT ANNA RAUHAA KOTIRINTAMAN NAISILLE

Olen porilainen satamatyömies. Minut ajettiin tähän sotaan pakolla. Sotaan lähtö oli minulle niin kuin monelle muullekin hyvin vastenmielistä. Porissa ilmeni

"kahellaista ilimoo" sotaan. Oli nimittäin muutamia hulluja, jotka olivat innostuneita tähän sotaan.

Ämän sodan aikana olen nyt, mitä sota on tuonut Suole ja sen kansalle. Saksalaismiehittivät maan asiallisesti kesällä ja nyt isännöivät elintarpeet. Minä tiedän, etolleet vain sellaisia pikku teja, vasta pentä esimakutä, mitä tuleman pitää.

Ne syövät kansan vähäimästä elintarpeesta. Ne menevät ruokapöydissä. Ne menevät parempiin suihin. Saksalaiset syövät ne.

Intamalla olevien sotamiesten not, morsiamet ja sisaret tulleet saksalaisten valloitetuksi kotirintamalla. Niin minunkin vaimoni kirjoitti, että siellä on hirveät rät saksalaisia. Hän kertoi, että ne eivät anna vähäkään rauhaa naisille. Ilta-työstätulon jälkeen naiset ot uskalla lähteä ulos, sillä naiset vaanivat heitä uhreiksi joka askeleella.

Saksalaiset ja niiden apulaisikieittäytyneet Suomen hallitustat ovat saattaneet Suomen onnettomuuteen. Minä onä pelastuin tästä onnettomudesta joutuessani sotavan-

keuteen. Minulla on nyt kaikki välttämätön elääkseni ja odottaakseni rauhan palautumista. Kunpa kaikki suomalaiset sotamiehet älyäisivät antautua Punaisen armeijan vangeiksi. Se lopettaisi nopeasti sodan. Siksi kehoitankin heitä:

Tehkää pojat se! Alkää peljätkö sotavankeutta!

Sotavanki Aarne Härkönen.

"SAIN PITEMPIAIKAISEN LOMAN"

Sotavanki, korpraali Aarne Härkönen, 10. linnoituspataljoona, kirjoittaa kirjeessään Parikkalaan:

"Hyvä isä!

Terveisiä täältä neuvostomaasta. Olen joutunut vangiksi ja haavoittunut. Olkaa rauhallisia, sillä hoito on hyvä. Olen ollut viikon sairaalassa ja haava alkaa olla terve. Lääkäri ja sairaanhoitajat kohtelevat minua erikoisen ystävällisesti, aivan kuin omaa sotilastaan. Ruoka on hyvää, Liharuokaa saa kolme kertaa päivässä. Kotiloman asemasta, jota koko sodan ajan lupailtiin, sain pitempiaikaisen loman. Olisi se ollut mukava päästä teitäkin katsomaan, sillä teillä on varmasti kovin raskasta elämä, mutta eihän ne viskaalit sitä suvainneet. No eipä tässä ole valittamista tässä kukaan kohtalossa, sillä nyt tiedän varmasti, että kun Puna-armeija ajaa ne valloittajajoukot sinne rajojensa taakse ja tehdään rauha, niin minä pääsen ehjin nahoin takaisin kotia, auttamaan teitä.

Ei nyt enempää. Terveisiä oikein paljon teille kaikille kotijoukolle, isälle, veljelle ja siskoille.

12.1.42

Poikanne Aarne Härkönen

J.K. Lähettäkäähän terveisiä ruotukavereilleni 7. ryhmän sotilaille Ilmari Sikaselle, Ernest Pulkkoselle, Erkki Salkamolle ja Toivo Kontulaiselle, että jos eivät sitä heille levattua lomaa saa, niin ottakoot itse pitempiaikaisen loman ja tulkoot tänne, niin silloin he varmasti pääsevät joskus ikäviä perheitään katsomaan.

Sama.

"Meitä on ruokittu lupauksilla, että sota loppuu heinäntekoon, sitten perunankaivuuseen, sitten syyskyntöihin, metsätöihin tai sitten kun saavutetaan se ja se tavoite. Eipä suotta pojat itse hae keinoja sodan lopettamiseksi".

Ote sotavanki Jaakko Vähäperkiön lausunnosta.

Kuvamme esittää Hitleriä ja hänen musapukuisia „Gestapo“-santarmejaan antamassa „virkaeroa“ Saksan armeijan kenraaleille ja marsalkoille, joille kimpaantunut „fyrreri“ kostaa omien suunnitelmiansa myttyynmenon.

Sinimustatkin tekevät jo pilkkaa Mannerheimin natsoista ja prenikoista

Alikersantti Mikko Suvilamelle, 2 Kpk 1434, kirjoittaa eräs ilmeisesti lapualaisiin sinimustiin kuuluva korpraali Sulo Rantavaara, 8 Kpk 1028:

„Minäkin sain toissapäivänä neuloa korpraalin natsat ase-takkiini. Ne annettiin kai minulle rohkeudesta ja urhoollisuudesta kotirintamalla... Kyllä kai ne antavat minulle vielä oikein Mannerheimin ristien tammenlehvän kera, kun ehtivät ja kun minä nyt vielä jonkun aikaa kuljen pun-tiksella.“

Eivät ne näy enää lapualais-kaan ottavan vakavalta kannalta

noita Mannerheimin tapatussyöttejä, natsoja enempää kuin prenikoitakaan. Vielä vähemmän tuo humpuuki innostaa sotilaiden omaisia, jotka eivät odota ko-tiin natsoilla ja Mannerheimin risteillä koristettuja rampoja, vaan omia rakkaitaan, terveinä ja elinvoimaisina.

Niinpä kirjoittaa korpraaliksi ylennetylle sotamies Ragnar Wendelinille hänen vaimonsa Eila Järvenpäästä:

„En odota ylennettyä enkä prenikoita saanutta miestä takaisin, vaan omaa rakasta Rankkuani.“

Kenraaliluutnantti Malmberg pelokapinoita kotirintamalla

Tammikuun 20 p:nä Suomen radiossa suojel-tain ylipäällikkö, kenraaliluutnantti Lauri Malmberg, gästynenä, hermostuneen värisevällä äänellä tämä mikenraali sanoi tietoon-leen, että lomallakävijät tamakarkurit tuovat mu-kotiseuduilleen runsaasti sia „sotamuistoja“ kuin aseita, käsikranaatteja, dysaineita ym. Malmberg epäilevänsä ja pahoin-vänsä, että tyytymätön jota santarmikenraali puolesta tietysti nimitti sen kätyreiksi, voi päivänä käyttää noita taisteluun niin sanottua esivaltaa“ vastaan.

Säikähtyneen suojel-kenraalin radiopuhe on rohkaistamaan kaikkia sota-tustajia, niiden joukossa „metsäkaartilaisia“, joita berg näytti erikoisesti-vän. Sotaseikkailijain ri-hallituskopla tuntee ma-jalkainsa alla hyllyvän, se-taa tilinteon hetken lähes

Mitä kauemmin sota-sitä voimakkaammaksi kansan suuttumus „Sui-mi“-seikkailijoita vastaan sankemmiksi tulevat kaartin“ eli „mettäkompp-rivit, sitä enemmän myöskin sotamiesten kes-sä se oikea käsitys, että voidaan lopettaa vain si-tä käännetään kiväärin hitte-tyreitä vastaan.

Sillä tavoin kypsyvät tykset sille sodanv-as-kansan nousulle, jota S-hallitusherrat ja heidän minsa jo nyt niin pelkää

SOTILAAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 40

Maanantaina, helmikuun 23 p:nä, 1942

**Punaisen armeijan voitto on varma.
Sen vihollisten tappio on kiertämätön.**

PUNAISEN ARMEIJAN täyttäessä 24 vuotta Neuvostomaan kansat ja koko kansanvaltainen, sivistynyt maailma tervehtivät sitä, varmoina sen lopullisesta voitosta. Tämä voitonvarmuus ei perustu hurskaisuun toivomuksiin, vaan jää-väämättömiin tosiasioihin.

Ensiksi. Punaisen armeijan iskuvoima kas-vaa päivästä päivään. Se karaistuu voitokkaissa taisteluissa. Sen käytettävänä olevat ihmisre-servit ja aineelliset voimavarat ovat ehtymättö-mät. Mutta sen viholliset, jotka heff rosvoret-kensä alussa jännittivät äärimmilleen kaikki voimansa, alkavat jo väsyä ja herpaantua.

Toiseksi. Aika, jolloin Punainen armeija pe-rääntyi ja oli puolustusasenteessa, on kauan sit-ten ollut ja mennyt. Aloite on nyt Punaisen armeijan käsissä. Se hyökkää, pakottaen Hitle-rin sotalaumat perääntymään.

Kolmanneksi. Punaisen armeijan takana sei-

soo järkkymättömänä, yksimielisenä ja yhtenäi-senä 200-miljoonainen vapaa neuvostokansa. Se palaa halusta taistella ja kostaa sen maahan tunkeutuneille rosvoille. Mutta Hitlerin fascis-tiseen rintamaan kahlitut orjakansat ovat perin-pohjin kyllästyneet sotaan. Niiden keskuudessa kasvaa viha ja suuttumus vallanpitäjiään koh-taan.

Neljänneksi. Punainen armeija ei ole yksin taistelussaan. Se saa jatkuvasti tehokasta aineel-lista apua mahtavilta liittolaisiltaan, Englannilta ja Amerikalta. Sen puolella on kaikkien vapaut-tarakastavien maailman kansojen myötätunto ja kannatus.

Viidenneksi. Jokainen puna-armeijalainen tie-tää käyvänsä oikeutettua sota kotimaansa puo-lustamiseksi sen kimppuun karannutta vihollista

(Jatkuu 2. siv.)

PUNAINEN ARMEIJA ENNEN JA NYT

„Palauttakaa mieleenne vuosi 1918. Kolme neljäsosaa maastamme oli silloin ulkolaisten interventtijoukkojen käsissä... Nyt on maamme asema verrattomasti parempi kuin 23 vuotta sitten. Nyt meillä on liittolaisia, jotka ovat kanssamme yhteisrintamassa saksalaisia valtaajia vastaan. Meidän puolellamme on nyt kaikkien Hitlerin hirmuvallan ikeen alle joutuneiden Euroopan kansojen myötätunto ja kannatus. Meillä on nyt mainio armeija ja sotalaivasto, jotka miehuullisesti puolustavat synnyinmaamme vapautta ja itsenäisyyttä. Meillä ei ole sanottavaa puutetta elintarvikkeista, aseistuksesta eikä vaateuksesta. Koko maamme, kaikki sen kansat, tukevat armeijamme sekä laivastoaamme auttaen niitä saksalaisten rosvolaumojen murskaamisessa. Meidän ihmisreservimme ovat ehtymättömät“.

J. V. STALININ puheesta Punaisen armeijan paraatissa Moskovassa 7.XI.41.

Punaisen armeijan voitto ...

(Jatkoa 1. sivulta)

vastaan. Hän tietää taistelevansa Euroopan orjuutettujen kansojen, norjalaisten, tanskalaisten, saksalaisten y.m. vapauttamiseksi Hitlerin hirmuvallasta.

Punaisen armeijan voitto on leiva kansojen vapauden, kansainvallan, ihmisyyden ja siviisyyden voitto fascistisen pyöveliallan, raakalaisuuden ja pimenolaisuuden mustista voimista.

ELÄKÖÖN TYÖVÄEN JA TALONPOIKIEN PUNAINEN ARMEIJA!

Neuvostoliiton työläiset ja talonpojat kannustavat lapsiaan puolustamaan sosialistisen vallankumouksen saavutuksia

Suomalainen työläisnainen Lempi Huuskonen kertoo:

„Tyttäreni Aira jo isänmaallisen sodan ensimmäisistä päivistä lähtien vapaaehtoisena mainehikkaan Punaisen armeijan riveihin. Hyvästellessäni häntä loppu työkennellä eristäytyä utterammin, niinkuin työskentelevät tuhannet neuvostoäidit. Tyttäreni Aira lupasi tulla rohkeasti.“

Sen jälkeen olenkin tehnyt työtä omalla työpaikallani voimiani säästämättä. Olen antanut vertani ja kertaa Punaisen armeijan sotilaiden terveyden palauttamiseksi. Taistelutehtäviensä mallikelpoisesta täytymisestä on Aira esitetty palkittavaksi. Tyttäreni kokee antavat minulle uusia voimia. Äskettäin sain Airalta kirjeen, jossa hän kirjoitti: „Neuvostomaassa ei ole väki ei luovu Lokakuun saavutuksista. Kotimaamme onnen ja vapauden puolesta olemme valmiit uhraamaan elämäme“.

Täksä kollektiivitalonpoika D. Tarasov, jonka neljä poika taistelee rintamalla, kirjoittaa pojilleen:

„Rakkaat poikani Aleksander, Stepan, Pjotr ja Mihail! Teidän vanha isänne on iloinen siitä, että te uljoasti taistelette hitleriläisiä petoja vastaan, jotka ovat valloittaneet pattoisesti hyökänneet häiritsemään rauhallista työtämme.“

Olen ylpeä teistä, niinkuin koko maamme on ylpeä Punaisesta armeijastaan, joka puolustaa sosialistisen voittoja ja työdäikevien etuja sekä koko ihmiskunnan vapautta ja onnea.

Olen varma, että te palaatte voittajina!“

Suomalaiset, karjalaiset ja inkeriläiset Punaisen armeijan riveissä

Niiden valhesyöttien joukossa, joilla Mannerheimit koettavat saada Suomen kansan miehiä tapattamaan itseään joidenkin tukki- ja pankkihuijarien anastuspyyteitten puolesta, on „karjalaisten ja inkeriläisten heimoveljien vapauttamisen“ tunnus.

Karjalan rahvaan asuma-alueelle tunkeutuneet Suomen armeijan joukko-osastot ovat saaneet kyllin selvästi havaita, että Karjalan kansa ei halua tietää mitään noista kutsumattomista „vapauttajistaan“.

Karjalaiset, Karjalan suomalaiset ja inkeriläiset taistelevat uskollisesti Punaisen armeijan riveissä vainolaisen karkoittamiseksi kotikonnuiltaan. Neuvostoliiton hallitus on huominnut heidän kuntonsa ja sankaruutensa taistelussa sosialistisen isänmaahan puolesta. Monia kymmeniä heistä on palkittu Neuvostoliiton korkeimmilla kunniamerkeillä.

Neuvostoliiton sankarin arvonimi ja Leninin kunniamerkki on annettu Inkerin suomalaiselle Petri TIKKELÄISELLE.

Leninin kunniamerkillä on palkittu Jorma KUKKONEN.

„Punaisen lipun“ kunniamerkillä on palkittu Aira HUUSKONEN, Valter VALLI, Juho REPONEN ym.

„Punaisen tähden“ kunniamerkillä on palkittu Veijo LUOTO, Eino MATIKKA, Niilo MÄKINEN, Toivo MARKKANEN, L. PIHKANEN ym.

MITEN PUNAINEN ARMEIJA KOHTELEE VANKEJAAN

Sotavankien inhimillinen kohtelu Neuvostomaassa on laki, jota ehdottomasti noudatetaan. Muuten ei voi ollakaan. Jokainen puna-armeijalainen tietää taistelevansa ihmisyyden puolesta raakalaisuutta vastaan. Hän pitää arvoaan alentavana kohdella tylysti vihollista, joka on laskeutunut aseensa. Useimmille Suomen armeijan

sotilaille sotavankeus on iloinen yllätys, niiden kauhujuttujen jälkeen, joilla upseerit, suojeluskuntakihot ym. „viskaalit“ koettavat estää sotilaita pelastamasta henkeään vangiksi antautumalla.

Annamme tästä kysymyksestä puheenvuoron sotavangeille itselleen:

Sotamies Väinö Nevaranta

PUNAISEN armeijan puolelle tullut Pärmin pataljoonan sotamies Väinö Nevaranta kirjoittaa vaimolleen Lempi Nevarannalle Rajamäelle:

„Lähetän terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Tulin tänne, kun en halunnut taistella Työväen ja Talonpoikien Punaista Armeijaa vastaan.“

Lempi, lähetä terveiseni Pärmin pataljoonan pojille. Täällä Neuvostoliiton puolella on suuri joukko heidän tovereitaan. Täällä voidaan hyvin.

Haavoittuneet sotilaat täällä hoidetaan hyvin eikä heitä ammuta, niinkuin teki Pärmin pataljoonan 2. komppanian päällikkö luutnantti Niemi vangiksi joutuneille haavoittuneille puna-armeijalaisille joulukuun 6 päivänä.

Olen täällä turvassa. Siis näkemään siellä Suomessa!“

Sotamies Juho Raappana

14. Jussilan pataljoona:

„SUORITTAESSANI partiotehtäviä, Puna-armeijan partio yllätti minut, ja minä jouduin vangiksi. Olin pelkäsini kovasti, sillä Suomessa meille sanottiin, että täällä pidetään vankeja. Heti kun jouduin vangiksi, huomasin, että se on väärää propagandaa. Pojat tarvivat heti tupakkaa ja ruokaa. Kohtelu on ollut hyvää ja ystävällistä. Ruoka meillä on ollut parempaa kuin Suomen armeijassa viikkoina. Siellä jäi usein marssi- ja sokeriannokset saamatta. Minun päivän ajalla emme saaneet kuin kylmää ruokaa. Saunassa olin harvoin. Vaatteita ei saatu. Täällä oli pojissa kovasti“.

Sotamies Jalmari Helenius

JR. 26:

„OLIMME taistelussa Karhumäen suunnalla, jossa työtä riitti ruumiittain kantamisessa. Siinä hommassa minä myöskin haavoitin ja jouduin Puna-armeijan vangiksi. Puna-armeijalaiset kantoivat minut omilla paareilla sidontapaikkaan. Tämän jälkeen makasin sairaalassa, jossa haavani parannettiin täydellisesti. Minua on kohdeltu erikoisen hyvin, eikä ruuhsakaan ole mitään moittimista.“

Meidän komppaniassa oli tähtien vahvuus tuhatkertainen miesten vahvuuteen nähden, sillä saunassa ei käyty kuukausimäärin. Kuumesairaita oli meillä aika runsaasti“.

Sotamies Vilho Pelkonen

JR. 51:

„OLIN haavoittunut jalkaan, isommalihaksiin sekä solisluihin. Puna-armeijalaiset kantoivat minut paareilla. Makasin eräessä sairaalassa 4 kuukautta. Hoito sairaalassa oli hyvä. Sain myöskin voimakasta ruokaa. Tästä kaikesta huolimatta minusta tuli kuitenkin ikuinen invalidi, sillä käteni jäi toimettomaksi.“

Siihen minä katson syyllisiksi Suomen hallitusherrat, jotka lähtivät saksalaisten kelkkaan. Olen kuitenkin iloinen, että jouduin vangiksi, sillä säilyin siltä elävänä ja tulen näkemään oman perheeni. On vaan ikävä, että toiset saavat uhrata henkensä siellä kovassa herrojen edestä“.

Väinö Nevaranta.

Jalmari Helenius.

Juho Raappana.

Vilho Pelkonen.

Eläköön Työväen ja Talonpoikien Punainen Armeija

Ulkomaalaisten arvovaltaisten toimihenkilöiden lausuntoja Punaisesta armeijasta

Amerikan Yhdysvaltain presidentti Roosevelt lausui jo viime elokuussa Punaisen armeijan taisteluista:

„Tämä vastarinta on mainiota. Se on voimakkaampaa kuin mitä yksikään Saksan sotilasammattimiehistä saattoi odottaa“.

Englannin työväenpuolueen johtaja Atlee sanoi puheessaan alahuoneessa tammikuun 9 päivänä 1942:

„On mieluista tietää, että Englannista lähetetyillä hyökkäysvaunuilla ja lentokoneilla on ollut oma osuutensa näissä Venäjän uljaiden armeijain suurissa saatuksissa“.

Canterburyn arkkipiispa kirjoittaa:

„Olen syvästi liikuttunut Venäjän kansan ihmeteltävästä miehuullisuudesta ja voimasta sen kantaessa korkealla siviisityksen lippua taistellessaan fascismia vastaan“.

Romanian armeijan pääesikunnan päällikkö kenraali Mazariu kirjoittaa eräässä salaisessa asiakirjassaan:

„Punainen armeija on hyvin organisoitu, varustettu ja sotaan harjaantunut armeija. Sen joukko-osastoja ja yhdistelmiä komentavat kyvykkäät päälliköt“.

„Fyyrerer“ ottaa vastaan selkäänsä saaneiden „voittamattomien“ kenraaliensa paraatin. Vasemmalta oikealle: Kleist, Schmidt, Strauss, Guderian ynnä seuraavat.

Punaisen armeijan talvikamppailun tähänastiset tulokset

Joulukuun 6 päivänä 1941 alkoi Punaisen armeijan hyökkäys. On vallattu takaisin saksalaisilta sellaiset hyvät keskukset kuin ROSTOV, TIHVINÄ, JELETS, KALUGA, MOSHAISK ja satakunta muuta kirkasta ja tuhansia kyliä. Punainen armeija on saanut valtavan saaliin. Alue, jonka se on puhdistanut vihollisesta, on pinta-alaltaan suurempi kuin koko Ranskan pinta-ala.

Punaisen armeijan hyökkäys jatkuu heikentyneellä voimalla. SAKSALAISET HALUSIVAT TUHOAMISSEN JA HE SAIVAT SEN.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 41

Sunnuntaina, maanantai 1 p:nä 1942

STALININ PÄIVÄKÄSKY

Moskova

N:o 55

23.2.1942

Toverit puna-armeijalaiset ja punalaivastolaiset, komentajat ja poliittiset työntekijät, sissitaistelijat, miehet sekä naiset!

Maamme kansat viettävät Punaisen armeijan 24:tä vuosipäivää isänmaallisen sodan kovina päivinä taistelussa fascistista Saksaa vastaan, joka julkeasti ja katalasti yrittää tuhota kotimaamme elämän ja vapauden. Pohjoisesta Jäämerestä Mustaan mereen asti ulottuvalla laajalla rintamalla Punaisen armeijan ja Sotalaivaston sotilaat käyvät ankaria taisteluja karkoittaakseen maastamme saksalaiset fascistiset anastajat ja suojatakse isänmaamme kunnian ja riippumattomuuden.

Jo ennenkin on Punainen armeija joutunut puolustamaan kotimaatamme vihollisen hyökkäyksiltä. Punainen armeija perustettiin 24 vuotta sitten taistelua varten ulkomaalaisten anastajien interventiojoukkoja vastaan, jotka pyrkivät pirstomaan maamme ja tuhoamaan sen riippumattomuuden. Ensi kerran sotaan astuneet Punaisen armeijan nuoret osastot löivät saksalaiset anastajat perin pohjin Pihkovan ja Narvan luona helmikuun 23 päivänä vuonna 1918. Juuri sen vuoksi julistettiin helmikuun 23 päivä vuonna 1918 Punaisen armeijan perustamispäiväksi. Siitä lähtien on Punainen armeija kasvanut ja voimistunut taistelussa ulkomaalaisia anastajia ja interventiojoukkoja vastaan. Se puolusti menestyksellä kotimaatamme taisteluissa saksalaisia anastajia vastaan vuonna 1918 karkoittaen ne Ukrainasta ja Valko-Venäjältä. Se puolusti menestyksellä kotimaatamme taisteluissa Ententen ulkomaalaisia sotajoukkoja vastaan vuosina 1919—1921 karkoittaen ne maamme rajojen ulkopuolelle.

Ulkomaalaisten anastajien interventiojoukkojen murskaaminen kansalaissodan kaudella takasi Neuvostoliiton kansoille pitkäaikaisen rauhan ja rauhallisen rakennustyön mahdollisuuden.

Tämän rauhallisen rakennustyön kahden vuosikymmenen aikana syntyi maassamme sosialistinen teollisuus ja kollektiivinen maatalous, tiede ja kulttuuri puhkesivat kukkaansa, maamme kansojen keskinäinen ystävyys lujittui. Mutta neuvostokansa ei koskaan unohtanut vihollisen uuden hyökkäyksen mahdollisuutta kotimaatamme vastaan. Sen vuoksi on rinnan teollisuuden ja maatalouden, tieteen ja kulttuurin kehityksen kanssa kasvanut myöskin Neuvostoliiton sotilaallinen mahti. Tämän mahtin ovat jo saaneet selkänahassaan tuntea jotkut vieraitten maitten ryöstämisen harrastajat. Tällä hetkellä sen tuntee kehuttu Saksan fascistinen armeija.

8 kuukautta sitten fascistinen Saksa hyökkäsi valpatoisesti maastamme vastaan, rikkoen törkeästi ja katalasti hyökkäämättömyyssopimuksen. Vihollinen oletti, että Punainen armeija lyödään hajalle heti ensimmäisellä iskulla ja menettäisi vastustuskykynsä. Mutta vihollinen erehtyi pahasti. Se ei ollut ottanut huomioon Punaisen armeijan voimaa, se ei ollut ottanut huomioon neuvostojoukkojen selustan vankkuutta, se ei ollut ottanut huomioon maamme kansojen voitontahoa, se ei ollut ottanut huomioon fascistisen Saksan eurooppalaisen selustan epäluotettavuutta ja vihdoin se ei ollut ottanut huomioon fascisti-Saksan ja sen armeijan sisäistä heikkoutta.

Sodan ensimmäisinä kuukausina Punainen armeija oli saksalais-facistisen hyökkäyksen odottamattomuuden ja yllätyksellisyyden vuoksi pakotettu perääntymään ja jättämään osan Neuvostoliiton aluetta. Mutta perääntyessään se näännytti vihollisen voimia ja antoi sille ankaria iskuja. Punaisen armeijan sotilaat ja maamme kansat eivät epäilleet, etteikö tämä perääntyminen olisi väliaikaista, etteikö vihollinen tule pysähdytetyksi ja sitten lyödyksi hajalle.

Sodan kestäessä Punainen armeija on ammen-